

Eingin lønar- niðurskurður

JAVNAÐARFLOKKURIN verður ikki við til at seta lønirnar niður við lóg. Hetta sló landsfundurin hjá Javnaðarflokkinum í vikuskiftinum fast. Hinvegin mælti landsfundurin til at loysa figgjartørv landskassans við skerjingum á figgjarlógini og eyka inntøkum.

BÚSKAPARKREPPAN og arbeiðsloysið merktu landsfundin og landsfundurin álegði flokkinum á tingi og í landsstýri at leggja stórra orku í arbeiðið at koma arbeiðsloysinum til lívs.

UMFRAMT at skapa varug stórv í fiskivinnuni við at leggja stórra áherðslu á liðugvørur, heldur flokkurin, at neyðugt er at seta tiltøk í verk, serstakliga ætlað ungdóminum. Tað veri seg innan landbúnað, á skipadekki og innan skrivstovu og umstingaryrkið. Og í sambandi við ungdómin samtykti landsfundurin, at landsstýrið skal skipa so fyrri, at allir skikkaðir umsøkjarar sleppa inn á skúlarnar.

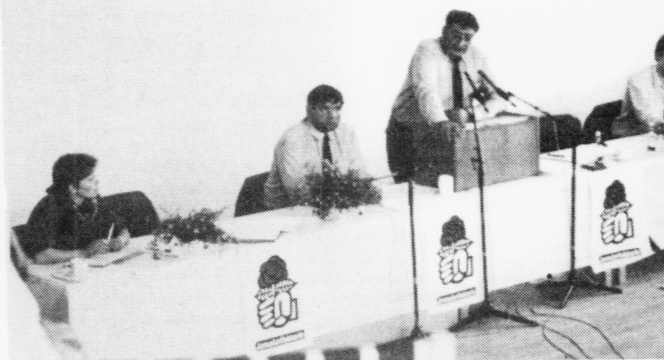
IKKI skerst burtur, at viðurskiftini við fakkfólginu kundu verið betri. Hesin spurningurin varð eisini umrøddur, og landsfundurin samtykti, at flokkurin skal bæta viðurskiftini við fakkfólginu. Tað hevur stóran týdning í hesi trongtíð, tá nýggjar leiðir skulu finnast. Og tað hevur týdning fyrri Javnaðarflokkin sum ein sosialdemokratiskan arbeiðaraflokk.

SAMSTUNDIS sum summir flokkar mæla til samráðingar við EF, slær Javnaðarflokkurin framhaldandi fast, at føroysk áhugamál eru best varðveitt uttanfyri EF.

SUMMI hava mælt til at slíta samgonguna við tann borgarliga Fólka-flokkin og skipa eina aðra samgongu. Men flokkurin heldur, at samstarvið millum hesar báðar ólíku flokkar hevur gingið væl og at tað verður torført at skipa eitt annað arbeiðsført landsstýri.

HETTA merkir kortini ikki, at Javnaðarflokkurin »hevur selt sín til Fólka-flokkin«. Fyri teimum flestu framstígunum, sum eru gjørd á arbeiðsmarknaðar, heilsu, almanna-

Landsstevna Javnaðarflokksins

og útbúgvingarøkinum hevur Javnaðarflokkurin slóðað fyrri. Hóast tað er neyðugt at skerja, so verður tað ikki við Javnaðarflokksins stuði, at

lønir verða lækkaðar við lóg, ella at onnur tiltøk verða framd móti løntakaranum. Enn sum áður verður Javnaðarflokkurin trygd føroysku løntakaranna!

Kostdeildin í Hoydølum ongantíð havt »halk«!

Hon hevur kostað tí almenna eitt vist á hvørjum ári, skrivur Ásmundur Johannesen í viðmerking.

Tá Studentaskúlin í sini tíð varð fluttur niðan í Hoydalar, varð gjørt av, at kostdeild skuldi vera, so at næmingar av bygð kundu fáa bústað og mat fyrri rimiligan pening, so ikki tað forðaði teimum í at fáa hesa útbúgving.

Soleiðis hevur gingið øll árin. Kostdeildin hevur søkt um studning og fingið hann jættaðan á figgjarlógini — við hvørt við boðum um sparingar, sum vórðu fylgd sjálvandi, um enn tað gjørdi tað, at hesi gomlu hús ikki altíð vórðu umvæld, sum tey áttu (Sanatoriið bygt í 1907—08, og Nýggja hús í 1933). Tey, sum nú eru komin upp í árin, hava ivaleyst síni dæpru minni.

Men nú skal sparast, og tað ikki við mykindum, tað vita vit øll. Reseptin er tann sama. Koyr tey, sum kosta minst — vaskikonur, gøtusóparar, skúla-

tænarar, starvsfólk í køki og kantínu — til hús. Peanuts, sum fiskasølustjórin so beinrakið kallaði tað. Peanuts, sum fiskasølustjórin so beinrakið kallaði tað. At so lærarar eru, sum fáa inn á lønarkonto sína 30, 40, ja, upp í 50.000 kr. um mánaðin, minni munur er á tí og hini fáa í 6 mánaðir, tað fær ikki verið øðrvísi — sigst.

Tey, sum verða koyrd til hús, hava so bara Almennastovuna at dúva uppá, og tað syrgiliga er, at hetta, at verða koyrdur til hús, hjá fleiri av teimum gerst ein (vónleysur) kampur ikki at missa hús og heim. Vordíð sum sparing!

Tá tað í greinini í Sosialinum (nr. 88, 1992) verður sagt, at »boð eru komin úr Landsstýrinum um at lata aftur køk og matstovu, tí Kostdeild, køkur og

matstova høvdu í fjør 1,7 mió. krónur í halli. Hetta hall skal burtur«, so má eg hart út siga, at hetta er ikki so. Heldur eru tað teir politikarar, sum hava stúrstað við og hugsað: aftur ein meinbogi lagdur fyrri tey, sum ikki búgva á stórplassi.

Veruleikin er heldur tann, at leiðsla skúlans hevur verið ovrásin og nú roynir at bera í botuflaka. Annar veruleiki er, at skúlin og kostdeildin hava verið tvey ymisk »rakstrarstøð«, sum tað eitur á teldumáli á figgjarløgtingslógini, og at leiðslan av sínum eintingum hevur lagt tey saman í eitt og so stutt — undir fólkskem fortreytum — vil verða við, at hon hevur spart so og so nógv.

Men nú kemur upp aftur í Sosialinum við stórum stavum: MATSTOVA má vera, og eg kundi skoytt

uppi: KOSTDEILD má vera. Har verður talað um smáar køkar osfr.

Alt endir aftur á sama ovrásin, men at leiðslan nú dugir at siggja, at hetta var nú ikki líka »smart« alt samalt. Eg sigi fyrri meg, at eg hevði illa tørað at tikið á meg ta ábyrgd, tað ber í sær, uttan umsjón at hava ungdóm búgvandi í húsum, har eldsvandin er so stórur, sum hann er í hesum gomlu timburhúsum.

Kostlærarar, kona mín og eg og tey 14 (av 15) starvsfólkum í køki og kantínu, sum nú eru av-søgd, sita eftir við skomm-ini. Tit hava øll árin verið óneyðug útreiðsla — ónyttur. Ikki í gloyma Hans Jakku, kokkin.

Ásmundur Johannesen

Sinnisbati

Fritíðarhælið í Krossgøtu 15 er opið mikukvøld kl. 19—22.

Seinasti møguleiki at luttaka hesaferð í

LIONS Heimabingo

er at girokortíð á teim reyðu bingo-plátunum er goldið á posthúsinum nú hósdagin 14. mai.

Ynskja tygum at luttaka við fleiri plátum, er skipað fyrri sølu av bláum bingo-plátum í Norðoyggjum, í Eysturoy, í Vágum, í Suðuroy og í Havn. Hesar skulu gjaldast í hondina og luttaka á javnt teim reyðu í teim 4 dráttunum.

Luttakið í Føroya størsta og biligasta bingo-spæli, og stuðlið einum góðum endamáli.

Lions klubbarnir í Føroyum

